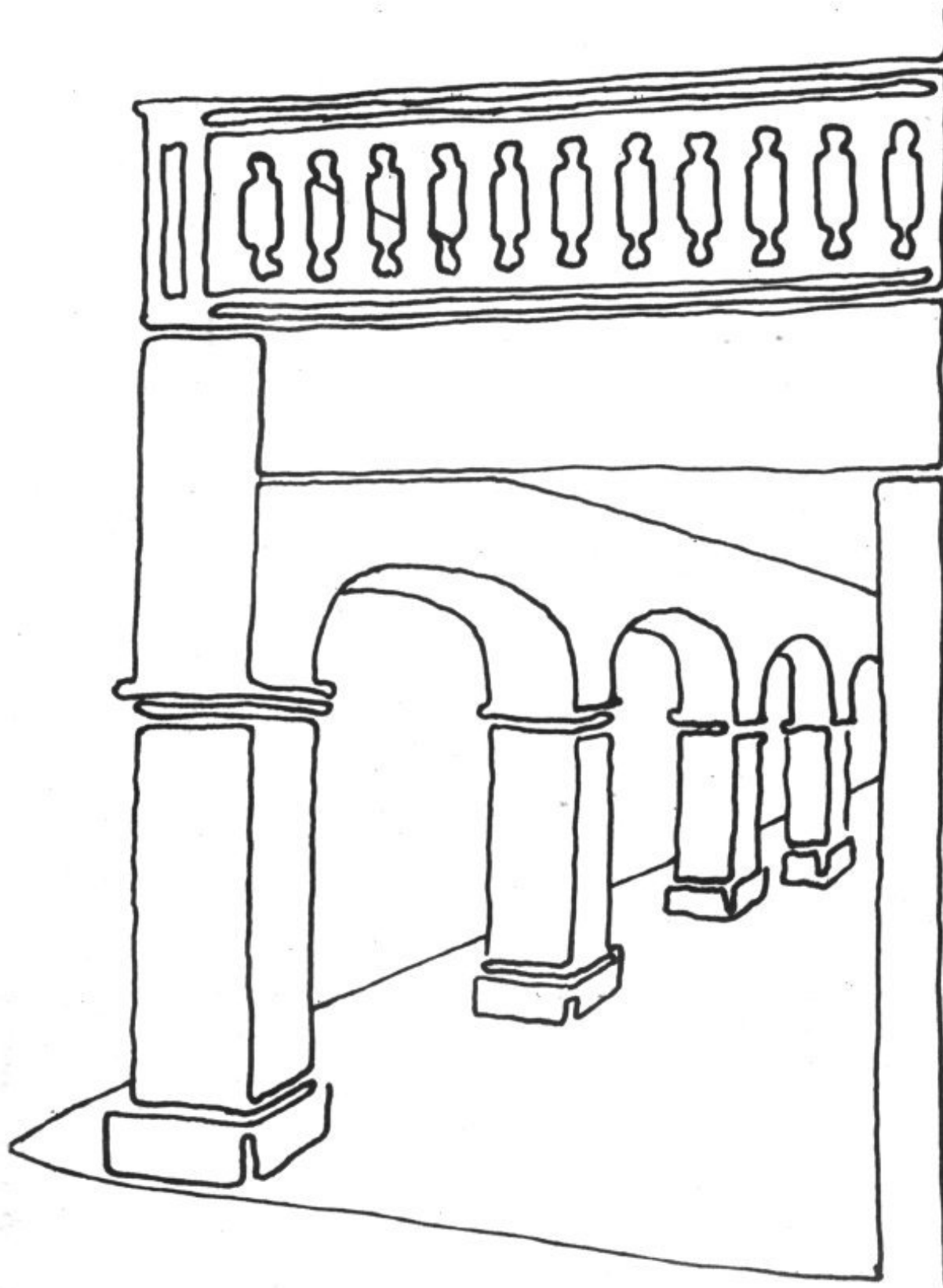

FLOR DE CARD

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

GENER DE 1990 * Nº 157

AMB
L'ENDERROCAMENT
DEL
TAULADO
NO SOLS
HA DESAPAREGUT
UNA PÀGINA
DE LA
NOSTRA
HISTÒRIA
I
UN RACÓ
DE
DOMINI PÚBLIC,
SINÓ TAMBÉ
UNA CASA
VEÏNADA
I
TRES
DELS
POCS ARBRES
QUE TENÍEM
EN
EL POBLE.
SÓN
ELS
AVANTATGES
DE TENIR
UN
GOVERN
PROGRESSISTA
DINS
L'AJUNTAMENT.
EL Taulado,
JUNTAMENT
AMB
EN PONCET,
EL CACAUETER,
EN PAVET...
I TANTS D'ALTRES,
JA
ÉS
HISTÒRIA.

LA PLATJA DE SA COMA

Sembla un fet irreversible que l'Ajuntament llorençí ha perdut el control sobre l'explotació de la platja de Sa Coma, segons es desprèn de les informacions que hem vist darrerament pels diaris i per les pròpies manifestacions dels dos membres del Consistori que anaren a Madrid per examinar l'expedient, el batle i el secretari. A partir d'ara i durant els pròxims vint anys -com a mínim- ja no podrem exigir als concessionaris que mantinguin la platja neta, ni que hamaques i para-sols ocupin un espai raonable, ni... a més de perdre una important font d'ingressos per a les arques municipals.

Creim que el fet és prou important com per a fer-nos unes quantes preguntes:

1.- De què ens serveixen els assessors jurídics que tan generosament pagam, si a l'hora d'informar-nos sobre assumptes d'aquesta envergadura hem de veure com un particular ens passa davant?

2.- Serà positiu per a la zona costanera que una sola persona centri tant de poder? Pensem que en Moll té la meitat de la primera línia, tot el passeig de vora l'arena -amb els tres bars corresponents- i ara també la platja.

3.- Es lícit pensar que hem arribat a aquesta situació per mor de les discrepàncies entre en Moll, Democoma i l'Ajuntament? Si l'hoteler hagués pogut comprar el solar, o si l'Ajuntament li hagués fet costat en el contenciós que manté amb els constructors llorençins, haguéssim arribat fins a aquest punt?

4.- Es aquesta la política autonomista del PSOE, que lleva el poder decissori i les fonts d'ingressos als ajuntaments per donar-los al Govern de Madrid?

Sigui com sigui, som molts els qui pensam que l'Ajuntament ha fet un paper un tant ingenu en relació amb l'hoteler: mentre ha estat a les seves ordres tot eren flors i violes, però quan se li ha oposat ha fet valer les seves influències per clavar-li una estocada que no se treurà en vint anys.

Flor de Card

Revista d'informació general de Sant Llorenç des Cardassar.
Carrer de Sant Llorenç, 36
Telèfon: 569119
Publicitat: 569509
Número 157
Gener de 1990
Edita: Centre Cultural Card
Imprimeix: Apóstol y Civilizador
Dipòsit legal: 765-1973
Director: Josep Cortès i Servera
Consell de Redacció: Felip Forteza, Maria Galmés, Guillem Pont, Guillem Quina, Antònia Servera, Guillem Soler i Miquel Sureda.

COL.LABOREN

Josep Cortès	El taulado	Portada
	Espipellades	3
	Batec	6
	El Centenari	14
Guillem Pont	Antoni Fai	4
	Sant Llorenç ahir	20
Ramon Rosselló	Cabrera	9
Xesc Umbert	El temps del 89	10
	El temps	12
Maria Galmés	Demografia	13
	Si lleu...	18
	Comptabilitat	
A. F. Arnau	Na Gatera IV	16
Joana Umbert	El còmic	19
Bel Nicolau	Distribució	

NOTA

Els articles apareguts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors, exceptuant l'editorial, que reflexa la del consell de Redacció.

I digué en Jonàs...

Si Déu va expulsar del Paradís a n'Adam i a n'Eva just perquè s'havien empassolat una trista poma de s'hort...

¿Quin terrible càstig imposarà an es grup ecoprogressista(!?) llorençí per haver consentit que tallassin es pocs arbres que mos quedaven a sa plaça?

¿I per ser s'Ajuntament de Mallorca més poc preocupat en crear zones verdes, encara que firmassin es programa d'es GOB? Jo, si fos Ell, obligaria a n'Antoni Cuc a tornar es premi Alzina i els faria cremar a tots eternament dins l'Infern.

I si el CDS, malgrat ets esforços d'es nostro batle per posar pau, se'n va a porgar fum i se xapa p'enmig, segons anuncien tots ets oracles, què passarà per Sant Llorenç?

Se n'aniran amb en Melià o quedaran amb en Quetgles?

Se juntaran amb n'Albertí o amb en Mir o romandran totsols?

Faran un sol cos o també se dividiran?

I en Joan Paler i es seus, faran costat a n'Albertí o s'aplegaran amb en Cañellas/Falera?

Sigui lo que sigui, és ben segur que sonarà, i aquest hivern tornarem tenir canvis de partit, o de jaqueta, o de camia...

Jesús Déu meu quin escàndol que han armat per sa Península amb lo de n'Alfonso Guerra i es seu germà! Saps que els ha vengut de nou que utilitzassin sa política per fer negocis particulars, com si això fos res de l'altre món!

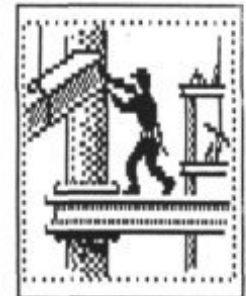
Sé cert que si fos estat per aquí a sa gent sols no li hagués passat d'es canyó avall, si això és es nostro pa de cada dia! Es ben ver que an es qui no està acostumat a dur bragues ses costures li fan mal.

Tanta sort que quan se va esbucar sa casa, en Bosco va poder avisar an es picapedrers i, com que eren joves, se'n pogueren decantar aviat.

I tanta sort que en aquells moments no hi havia ningú a ca don Toni, que per lo vist hi solen anar sovint.

I tanta sort que no va caure un dia abans, es temps de ses beneides de sant Antoni, quan sa plaça estava plena de gent.

I aiximateix és collonut sempre haver d'estar pendents de sa sort per evitar una desgràcia, en lloc de fer ses coses així com Déu mana. Es que no n'aprendrem mai?

Si s'Ajuntament sabia que en Moll feia passes per conseguir sa concessió de sa platja de Sa Coma, per què va esperar a moure's quan ja no hi havia res que fer?

I si s'Ajuntament no ho sabia, per què es seus assessors jurídics no l'hi varen comunicar?

Sigui així com sigui sembla que qualcú ha badat i que, aposta o sense voler, hem perdut definitivament el control d'una de les nostres platges.

Si l'any que ve, a sa campanya electoral, hi ha qualque membre d'es Grup de Progrés que té collons de dir que es seu govern s'ha caracteritzat per sa transparència informativa i per ses explicacions que han donat an es llorençins, teniu es meu permís per entaferrar-li un esplet de manballetes i per enviar-lo a porgar fum.

Josep Cortès

Gener de 1987. S'inicia una nova secció a Flor de Card, amb la pretensió de retre homenatge a les persones que han anat configurant això que en deim "el nostre poble". En aquella mena d'assaig que resultà ésser l'aproximació a "Es capellà Jofí" es justificava la secció de la següent manera:

"L'home, l'ésser humà, des de sempre ha mantingut una relació estreta amb el seu entorn, el qual ha dominat i ha posat al seu servei; de fet, si la "doctrina" no deia mentides, la creació de l'home estava ben lligada al "domini" dels peixos, de les aus, de les bèsties, dels boscos i... de tot el que ja era creat.

Recentment s'ha demostrat, però, que el "domini" no era del tot gratuït car l'entorn també fa l'home. Els psicòlegs materialistes, superant altres enfocaments, demostraren la incidència, directa i concreta, de l'entorn en la formació dels processos mentals, de la manera de pensar i sentir de les persones.

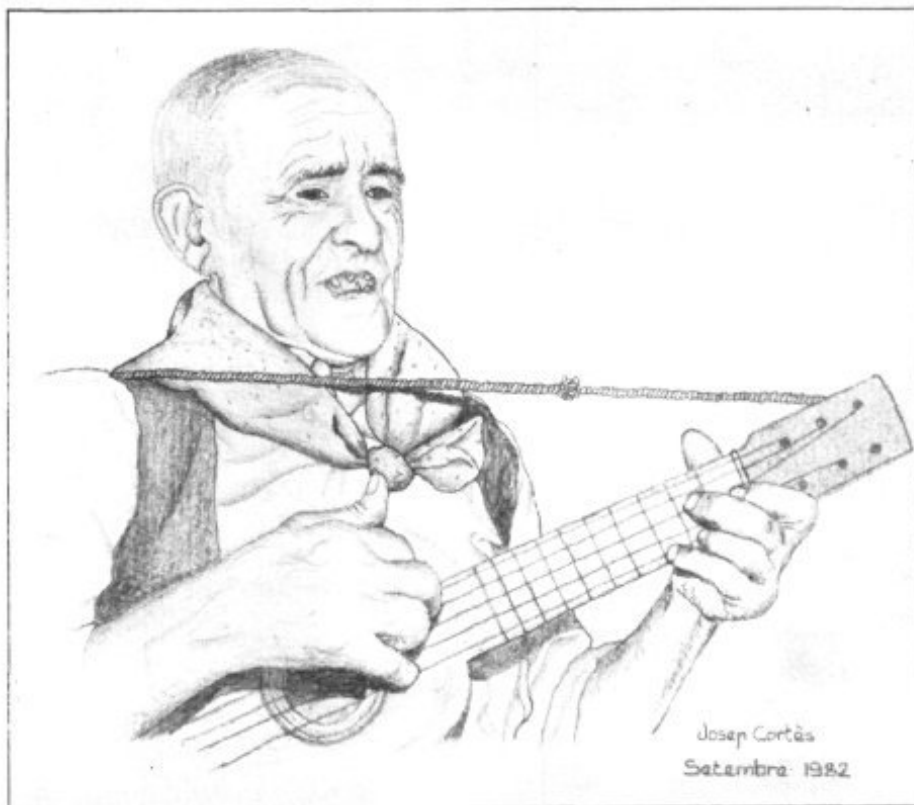
La natura, els costums, la llengua... incideixen ben directament sobre l'ésser més íntim i personal de l'home de demà.

La natura, els costums, la llengua... actuals són fruit de l'home d'ahir.

Es la interrelació màgica i definitiva home-entorn.

L'objectiu de la secció que s'ençata no és altre que una aproximació humana a la gent nostra, llorencina, GENT DE LA NOSTRA GENT que d'una manera o altra, ahir o avui, ha aportat els seus coneixements, les seves vivències, la seva presència... a una comunitat concreta, la llorencina, que, com a tal, va confirmant i modificant un bagatge cultural i natural que, indefugiblement, haurà de cedir al futur.

Si partim de la base que l'abstracció "Sant Llorenç" és cosa de tots, seria de

justícia intentar una aproximació a totes les persones que han configurat el poble com a tal, des d'aquells que lluitaren -o no- per a la configuració actual com a municipi independent, fins a la plantilla de gent actual, mostrant aquest evident ample ventall de maneres de pensar i ésser.

Però si això és cert, també ho és que no és possible, per raons de temps, espai, dades, voluntat i saber. Conseqüentment s'haurà de fer una mena de selecció, cercant una certa singularitat en un o altre camp, malgrat els evidents perills que presenta tota selecció.

L'AMO ANTONI "FAI"

Alguns dies el veig passar. Els matins sol anar una estoneta a matar el temps en el local social de la Tercera Edat.

La seva figura, petita i amb singular fesomia, sempre em remet a les seves fites populars i a la seva veu.

Ben mirat l'amo Antoni pot estar content de la seva sort, ha sabut assaborir el cas que li han fet per ésser

així com és i per fer allò que sap fer. Un home senzill amb la lliçó apresada de la conformitat i amb el cor generós; va saber donar molt d'allò que poc li costava.

A rel de la presentació del disc "Tonades i Música de Llevant", editat precisament com a homenatge a l'amo Antoni, a l'any 82, en Tomeu "de Ses Sitgetes" em demanà quatre retxes per adornar la funda del disc. Ve a ésser una sinopsi biogràfica que, una vegada rellegida, crec és vàlida per aquesta ocasió, diu així:

"De ben jove ja començà a aficionar-se a la guitarra i al cant pagès. La primera sortida, essent tota la seva família pagesos de So's Promets la féu a un ball de matances a So'n Cifre, on començà una roda vint-i-cinc anys sense aturall. Roda que no aturà ni les noces amb la llorencina Margalida Riera (Molinera) ni els 5 anys de vilatà a Sant Llorenç, ni els quinze anys de pagès a Bellver ni... la Guerra.

N'Antoni Fai canta als balls de matances des de So'n Figuera fins a Sa Vall, ho du arreu; i fins i tot es perllonguen matances si ell

no hi pot anar.

I canta a les festes de Sant Antoni.

I canta amb els salers per arregar panades i ous per poder eixermar el vitenc ball de l'Angel.

I és contractat per cantar als balls de rifa, gairebé setmanals de Manacor.

I canta a les festes llorencines. I a les peladisses d'ametles.

I canta quan fa feina, pot ser per no adonar-se de la suor que rega la Terra.

Llavors, mancaba a poc a poc, i coincidint amb l'inici de l'estada de pagès a So'n Lluquets, la roda s'atura. La dècada dels quaranta porta altres modes a les festes dels pobles; potser la postguerra no és temps massa adient. Després el renou de les màquines ofegarà el cant de les persones.

A l'any 61 es retira definitivament a la posada llorencina.

Corria l'any 74 quan dins l'àmbit de la "II Setmana Cultural" organitzada pel Club Card, fa la primera aparició pública el "Grup Card

en Festa de Sant Llorenç". I la roda, trenta anys aturada torna a començar a fer camí; si hi ha Festa, a la festa i si no una bunyolada o qualsevol excusa és bona per retreure aquell enyorat esperit que amarava el festejar d'antany.

I llavors, a l'any 75, el mai esperat reconeixement a un art fet amb i per gust.

Al juny: juntament amb ser verins de "Sa Revetla" i balladors del "Card en Festa" és seleccionat per a representar les Illes en el "XX Concurso Nacional de Coros y Danzas" que se celebrà a Madrid pel febrer del 76.

Al juliol: a Algaida, l'Obra Cultural Balear organitza la vetlada de "Cançó de Festa i Ball Mallorquí", on un jurat presidit per M. Aurèlia Capmany li atorgà el primer premi de cançó.

A l'agost: a S'Arenal, "II Concurs de Cançons Populares Mallorquines" on obté el premi a la Cançó de Feina.

I a l'any 76, en el marc de les Festes Patronals Llorencines, i poques hores abans de passar pel quiròfan,

l'Ajuntament li ret un homenatge on, després d'una presentació d'Antoni Galmés, hi participen cantadors i balladors de gairebé tots els indrets de l'illa.

L'amo Antoni, avui als vuitanta anys, encara canta amb el mateix ésser com ho feia en aquelles llunyanes matances de Ses Sínies on es cantava "fins hora d'anar a missa".

Avui, als vuitanta-vuit anys, l'amo Antoni ja no canta, però encara es passeja, escomet la gent i és capaç d'alegrar-se contant vells succeïts.

Resta lluny aquell any de 1902 que el veié néixer. Gairebé una vida de lluny.

Quan ell va néixer a Manacor, just feia un any que havia passat per Sant Llorenç el primer cotxe. Aparell renou i estrambòtic conegut pel nom de "carro de foc". Havien de passar encara un grapat d'anys perquè una llorencina li robàs el cor. Una llorencina d'aquell llogaret

(Continua a la pàg.8)

ASSOCIACIO DE JUBILATS

El dia 11 de gener tengué lloc l'Assemblea General ordinària de l'Associació de Jubilats de Sant Llorenç, a fi d'elegir la nova directiva que regirà l'entitat durant els vinents dotze mesos.

La majoria dels membres ja pertanyien a l'anterior junta, i foren reelegits per a-brumadora majoria. Unicament

na Margalida Font i n'Andreu Caldentey són de nova fornada i substitueixen en Miquel Sureda -que havia dimitit feia temps- i en Bernat Miquel -que en realitat encara no havia pres possessió del seu càrrec-. La resta dels membres són: en Bartomeu Nadal, president; en Jeroni Genovart, vice-president; na Maria Riera, tesorera; en Lluçà Sureda, secretari; i en Joan Morey, n'Antoni Alemany na Rosa Torres i n'Andreu Bauça, a més dels dos esmenats abans, com a vocals.

El president, que ha estat reelegit, havia dimitit del seu càrrec el dia 31 de desembre per discrepàncies amb la marxa de l'Associació.

ESBUCAMENT

Dia 18 de gener, després d'haver dinat, es va esbucar una tercera part de la casa de don Toni Llull, la situada al carrer Major.

Sembla que l'enderroc fou motivat per l'excavació feta a la casa veïnada, que s'havia atracat massa als fons

ments, i per la manera com s'havia duit a terme la demolició.

A hores d'ara el poble està infestat de rumors sobre qui ha de pagar l'endemesa i sobre el destí final del solar de vora el taulado, del qual s'ha arribat a afirmar que podria servir per eixamplar la plaça Nova.

CAP D'ANY

Com ve essent habitual en aquests darrers anys, molts de llorencins celebraren l'arribada de l'any a la plaça Nova, bevent cava i trencant després les botelles, que quedaren repartides també pel carrer Major.

Tanta sort que l'agranador

ho va fer net a altes hores de la nit.

Molts d'anys!

ELS REIS

L'Associació de Pares d'Alumnes -o millor dit, devers un 5% dels pares dels alumnes que van a escolà a Sant Llorenç- se'n va cuidar una vegada més d'organitzar la cavalcada dels Reis i el repartiment de les joguetes.

La festa va anar bastant bé, segons diven els que hi eren, i, com sempre, els regals es distribuïren a l'aire lliure ja que no hi va haver cap entitat que volgués donar posada per aquella Santa Nit.

L'Escola va col·laborar recollint les joguetes i l'ajuntament pagant la decoració. A la resta dels serveis municipals dedicats a l'ensenyament no se'ls va veure el pèl, com també comença a ser tradicional.

TAULADO

El dia 9 de gener, davant un bon grapat de llorencins desenfeïnats, nostàlgics o curiosos, una maquinota va esbucar el taulado de la plaça Nova, donant efectivitat a l'acord de la Corporació que havia tengut a bé prendre en consideració la petició de Miquel Domenge, el veí inat del carrer Major.

En la mateixa xida, ja que hi eren, també tomaren tres dels arbres que encara queden a la Plaça.

Una altra pàgina de la història de Sant Llorenç -futbolins, Ponçet...- que desapareix; un altre racó d'utilitat pública que passarà a la propietat privada, i si no ja en parlarem.

CROSS ESCOLAR

El 20 de gener es va celebrar a Sant Llorenç la tercera prova de Cross amb les escoles de la contrada. Els locals que pujaren al "pòdium" foren els següents:

Na Catalina Ferrer Nadal i Na Mònica Mascaró Agudo que-

daren tercera i quarta respectivament en els 4600 m femenins; Na Maria Bel Gayà Nadal va arribar en quart lloc en els 1000 m femenins; en Marc Bauzá acabà en 2on lloc en els 2000 masculins; En Miquel Lluís Puigròs també arribà el segon en els 3.500 m masculins; Na Maria Cristina Fullana quedà en segon lloc en els 2000 femenins i n'Antoni Lluís Salom va guanyar en els 5000 m masculins.

Enhorabona a tots.

FOTOGRAFIES

Del 21 al 31 de gener, a la sala d'exposicions de Sa Nostra, poguérem visitar una preciosa mostra de fotografies de la Serra de Tramuntana fetes per Francesc Alburquerque, un enamorat de Mallorca i del muntanyisme.

Es una llàstima que l'espectacle d'excursió que amarava aquests inicis del Club Card hagi romàs dins l'oblit de la majoria dels llorencins i que, per tant, no puguin assaborir l'encant que proporcionen les passejades per la Serra i que tan bé ha sabut retratar l'autor de l'exposi-

ció.

Facem vots perquè Mallorca no arribi a ésser només hotels i turisme i perquè els mallorquins ens decidiguem a conèixer i estimar una mica més la nostra terra.

SANT ANTONI

Si bé és ver que foren nombrosos els foguerons que es varen encendre el dissabte de Sant Antoni, també ho és que el trull i la bauxa acabaren ben dejorn i que les cançons de picat només se sentiren a qualque indret del poble. La "tradició" que va iniciar en Tomàs Rosselló fa trenta-set anys ha desembocat en caramulls de llenya pagats pels bars per tal que els seus clients facin "gasto", perdent així bona part del seu significat inicial.

L'endemà, a les beneïdes, una dotzena grossa de carros -totes de contingut folklòric- miraren d'esquivar la postissada que envaeix el carrer Major per aconseguir la bendició del sant, bendició que feren extensiva a la resta del públic, ja que la casa de don Toni no va caure fins l'endemà.

Alabat sia Déu!

Tal dia com avui

ARA FA 15 ANYS

* Que començaren les obres per tal de reformar el Lloc Sagrat.

ARA FA 10 ANYS

* Que els pagesos organitzaren una vaga. Durant tres dies una vintena de tractors del poble anaren a una manifestació a Manacor.

ARA FA 5 ANYS

* Que férem una trobada de Premsa Forana a Ses Sitges.
* Que va caure una forta nevada en el poble, després de 29 anys de no fer-ne.

Sr. Director:

Li agrairíem que publicàs aquesta carta a la seva revista.

Arran de la polèmica suscitada per la publicació d'un Vocabulari Comercial de l'Ajuntament de Manacor, els sotasignants, estudiants del curs de Formació del Professorat de l'Escola Municipal de Mallorca de l'Ajuntament de Manacor, volem manifestar el nostre suport a la delegada de Política Lingüística, la Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer.

Trobam que és una idea molt encertada tot i que podria ésser millorada augmentant-la amb les paraules que són d'ús més freqüent a les nostres illes, i és encomiable que l'Ajuntament de Manacor hagi tingut la iniciativa de fer una publicació d'aquestes característiques, la mancança de la qual feia estona que patíem ja que les institucions autonòmiques,

per causes que desconeixem, no han pres la decisió de donar compliment a la Llei de Normalització Lingüística votada unànimement pel Parlament.

Manacor, 15 de gener de 1990

Margalida Duran Domenge, Jordi Caldentey i Mas, Joana Domenge Mesquida, Joana Maria Marí Ignasi, Bartomeu Gomila, Catalina Gelabert i Bassa, Maribel Camps Bosch, Marc Salom Fuster.

(Ve de la pàg. 5)

que just feia deu anys s'havia independitzat de la metròpoli manacorina.

A nivell d'estat es vivia la crisi monàrquica, amb alternància en el poder de liberals i conservadors. I a nivell local, la gent anava a peu, en tots els sentits.

La infantesa de l'amo Antoni és llunyana però encara perviven els missatges dels quals s'amarà en aquesta època fonamental de la seva vida. Uns missatges tramesos per una societat agrícola i pobrã, on la panxa solia ésser el primer element de preocupació, i on l'analfabetisme superava les tres quartes parts de la població.

L'amo Antoni ha viscut molt, tant en quantitat com en qualitat, i ho dic pel feix de canvis i esdeveniments que ha tingut la sort de viure.

Gràcies per tot, l'amo Antoni.

Guillem Pont
Gener, 1990

PAPEL CONTINUO
a la medida de su impresora

G
GRAPHIS
P U B L I C I T A T

SOLEDAD, 11 - TEL. 55 55 65 - FAX 55 24 87 - 07500 MANACOR

CABRERA

Notes històriques (II)

per Ramon Rosselló

Dia 31 de desembre de 1383 el rei Peïre escrivia als jurats i prohoms de la Ciutat de Mallorca: "Pròmens, ben sabets com lo jutge d'Arborea ha fetes tallar an Guillem Codines, natural de Mallorques, estant lo dit Guillem en servey nostre en la illa de Sardenya en la qual fon pres per companyes del dit jutge. E com en après estant lo dit Guillem per talaia en la illa de Cabrera del Regne de Mallorques, és estat pres per moros qui aquell han tengut pres per temps de II anys e mig e pus en tant que'l dit Guillem és vengut en tanta probea que no pot viure ne és de condició que volgués acaptar. Per què us pregam que donets tot loch que ell sia I d'aquells qui estan per guarda en les torres de Portupí e que li façats respondre del salari qui han los altres qui són deputats a la guarda damunt dita, de guisa que puga passar sa vida, certifican-vos que d'açò'ns farets plaer e servey". (ACA reg. 1446 f. 74v).

Dia 3 de gener de 1392, el governador de Mallorca comentava el fet que En Servià, pescador, ahir a dues hores del jorn, estant a Cabrera per pescar, li donaren caça una galiota de moros, però per la gràcia de Déu i el bon vent va poder escapar. (ARM LC 64 f. 4v).

Dia 24 de gener de 1399, el governador escrivia al castellà de Cabrera comentant que havia sabut que la gent de Diego Gonçalvez de Borrassà li va prometre certa paga si descobria i feia senyals, una nau que, procedent d'Alger, havia de venir carregada de mercaderies. No ho havia pogut fer perquè els cristians, conversos i jueus de Barbaria són en pro-tecció reial. (ARM LC 76 f. 21v).

Aquest temps Cabrera era dels germans Saragossa. Dia 13 de març de 1402, Guillem i Pere Saragossa menaven una

qüestió contra els jurats del Regne als quals demanaven 216 lliures "per les talaies que tenen en la ylla de Cabrera". (ARM LC 81 f. 63v).

Dia 8 d'agost de 1403, es notificà a tots els batles de les viles de Mallorca que fins a nova orde quedaven su-primides les talaies de l'illa i també les de Cabrera i Dragonera. (ARM EU 2 f. 167)

Dia 26 de juny de 1409, el rei Martí escrivia al governador de Mallorca comentant una carta anterior de 1407 on es deia que Guillem Saragossa, ara difunt, ciutadà de Mallorca, tenia en el castell que va construir a l'illa major de Cabrera tres guardians, el salari dels quals era i devia esser pagat per la Universitat de Mallorca; ara el seu germà Peïre Saragossa insisteix i reclama aquest salari. (ACA reg. 2270 f. 165).

Dia 3 d'abril de 1410, el Gran i General Consell tractava com en temps passat la Universitat va prometre i donar cada any a Guillem Saragossa i al seu germà Pere, 216 lliures per salari i adjutori de tenir talaies i escoltes a Cabrera, lloc on sovint s'hi refugien els moros i corsaris i no eren descoberts perquè abans no hi havia talaies. Després el virrei Hug d'Anglasola va reduir el salari a 110 lliures per la qual raó dits germans Saragossa mogueren qüestió, tant en el present Regne com en la Cort del senyor Rei, així que la Universitat ha hagut de pagar a dits germans 1800 lliures i les despeses. (ARM AGC 2 f. 21v).

Dia 21 de març de 1413, el rei Ferran escrivia als oficials reials de Mallorca notificant la súplica exposada per Pere Saragossa dient que ell com hereu del seu germà

Guillem Saragossa, per via d'establiment, té i posseeix l'illa de Cabrera o Cabreriola (Capraria sive Caprariola amb 3 milles de mar voltant, amb els delmes, primícies i tots drets temporals i espirituals, però és importunat i molestat per diverses persones. (ACA reg. 2416 f. 56v)

Dia 2 d'octubre de 1424, el governador Olfó de Pròixida notificava a Bartomeu Pissà, Pere Gener i Garcia Amat patrons de naus armades, de Barcelona, ara voltejant davant la Ciutat de Mallorca, les queixes i protestes d'Anton Quint, mercader el qual venint en la nau de Françoi Anglada des de Bugia a Mallorca fou robat pels dits patrons en les mars de Cabrera. (ARM LC 102 f. 243).

Dia 3 d'octubre de 1425, Nicolau Saragossa "in sacra pagina professor, baccallarius in decretis, canonicus Maioricarum et dominus castri et insule Caprarie" tractava de pagar certs censals al seu parent Francesc Saragossa. (ARM prot. Guillem Salvà S-17 f. 320).

Dia 2 de juny de 1426, Joan Vilar i Bartomeu Pastor prestaren jurament de fer bé i lleialment les guaites i talaies de Cabrera en nom de la Universitat del Regne de Mallorca i en nom dels hereus de Nicolau Saragossa "magistri in sacra pagina". (ARM LC 103 f. 165).

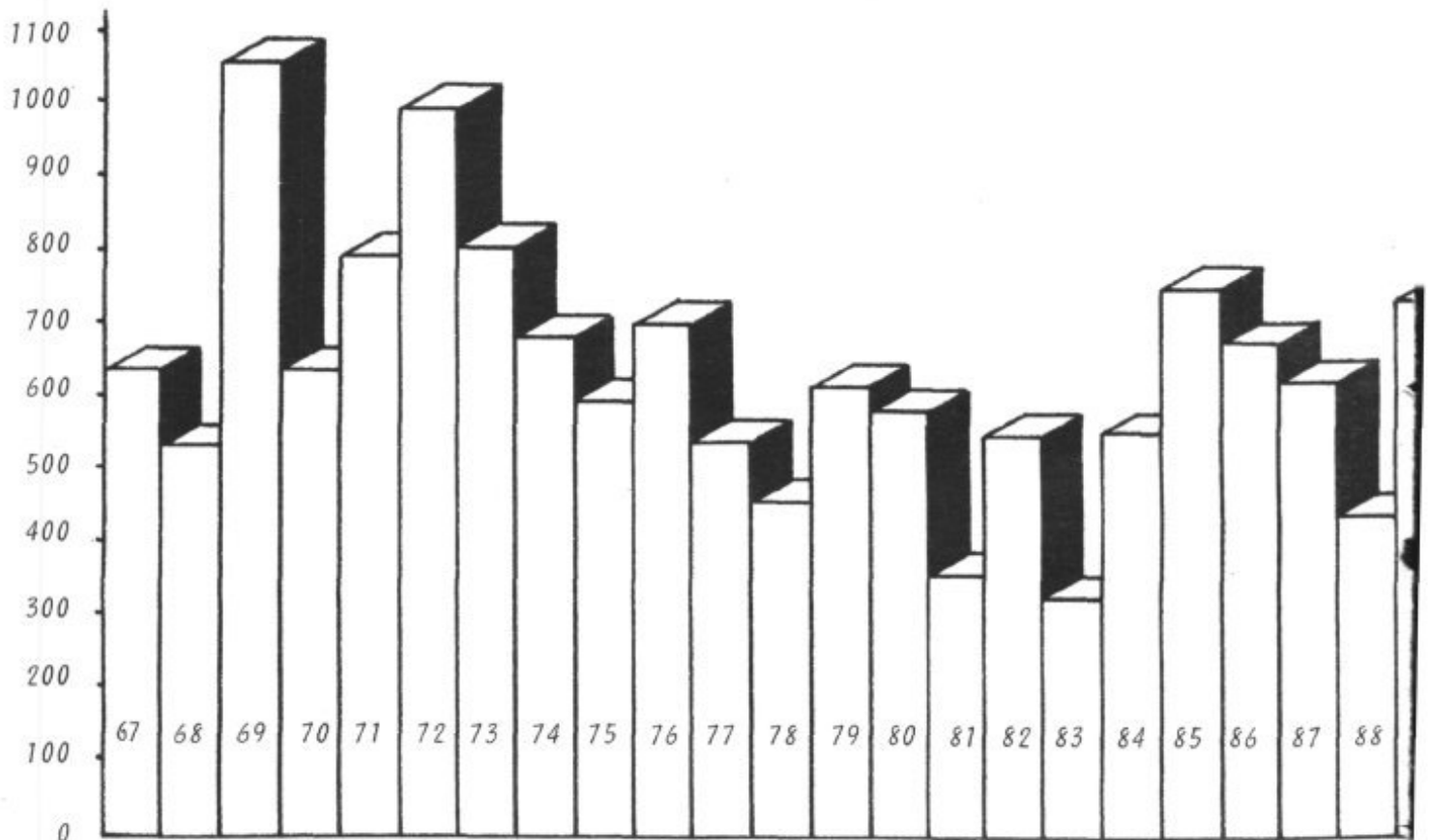
Dia 22 de setembre de 1428, a instància dels jurats, el governador féu manament a Joan Berart, doctor en lleis, comprador de Cabrera, que sense perjudici de la jurisdicció reial i la del procurador fiscal i encara la del paborde de Tarragona del qual és alou Cabrera, s'havia d'adjudicar el preu bé en la Cort del batle de Mallorca o en la Cort del paborde de Tarragona. (ARM LC 103 f. 229).

RESUM DE L'ANY 1989, segons l'estació pluviogràfica de CA'N XESC * Carrer del Clav

	amb el cel								l/m
	estirat	nuvolat	cobert	boires	ventades	gelades	tempestes	nevades	
Gener	9	16	6	5	3	6	2	-	23'
Febrer	7	16	5	2	6	3	1	-	23'
Març	9	17	5	3	11	3	1	-	25'
Abril	3	19	8	-	17	1	7	-	65'
Maig	11	13	7	1	6	-	3	-	71'
Juny	12	12	6	-	2	-	9	-	38'
Juliol	18	11	3	-	7	-	3	-	5'
Agost	13	17	1	-	5	-	6	-	92'
Setembre	5	17	8	-	4	-	7	-	241'
Octubre	16	13	2	2	5	-	1	-	8'
Novembre	6	14	10	3	7	-	4	-	44'
Desembre	4	20	7	2	12	1	1	-	96'
Total	113	185	68	18	85	14	45	-	735'

el, 22* Sant Llorenç des Cardassar

Pluja dies	temperatura			vent		calabruix
	màxima	mínima	mitja	velocitat	direcció	
7	19	-1	9'5	35	N-O	1
11	23	1	10'8	90	O-NO	-
7	22	2	12'4	60	N-E	-
17	23	2	13'2	85	O	2
9	27	6	16'4	40	E	1
9	31	10	21	40	S-O	-
4	35	14	25'1	40	N-E	-
5	35	16	25'9	50	TERBOLI	1
9	30	14	21'4	40	N-E	-
4	26	9	18'1	45	O	1
15	25	7	14'9	50	N-O	-
10	22	2	13'4	80	O	1

**ACONTEIXEMENTS METEOROLÒGICS
MES IMPORTANTS DE 1989**

El dia 27 de gener cau una forta calabruixada.

Dia 14 de febrer, una forta ventada de gregal que arribà als 90 km/h deixà una gran quantitat de sal damunt la superfície terrestre, la qual cosa afectà la vegetació i la ramaderia. Es conegut entre els pagesos el fet de que les ovelles en ple hivern corrin a beure. Aquest fet té les mateixes conseqüències que quan nosaltres menjem salat.

El 25 i el 26 de febrer vàrem remenar asportats per vents de ponent i mestral que en molts moments superaren els 90 km/h.

Dia 9 d'abril tenguérem la primera brusca de terra roja fenomen que es va repetir el 22, 23, 24 i 25 de maig.

El 13 de maig una forta calabruixada -la pitjor de tot l'any- assolí el nostre terme amb granissos que a molts indrets arribaren al tamany d'una ametlla. El fenomen anava acompanyat de la tempesta major de l'any. Sabem de més de mitja dotzena de cases que reberen la descàrrega elèctrica.

Els dies 5, 6 i 7 de juliol tornàrem estar aficats dins la pols procedent del nord d'Àfrica.

El darrer de juliol i el dia de Sant Llorenç varen ser els dies més calorosos de l'any, amb 35° a l'ombra.

Dia 31 d'agost, fruit d'unes quantes tempestes, ploué 84 l/m² que feren davallar el torrent de Sa Blanquera.

El 6 de setembre, devers les 8.30 del matí s'inundaren les parts baixes del poble com mai no s'havia vist. Els 171 l/m² en dues hores i mitja foren la causa del desbordament més espectacular dels darrers 40 anys.

Com afegitó, només cal dir que a Sa Fontpella caigueren durant tot l'any 758 l/m².

107

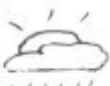

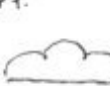

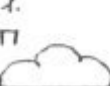

XESC UMBERT

El temps

DESEMBRE

per XESC UMBERT

 1 18° 14° 68%		
 2 17° 12° 67%	37 l. 3 15° 5° 69%	13'3 l. 4 15° 6° 94%
 5 16° 9° 72%	4 l. 6 15° 5° 77%	 7 20° 13° 65%
 8 18° 11° 87%	 9 19° 8° 83%	0'1 l. 10 16° 9° 90%
 11 17° 7° 65%	 12 18° 5° 67%	 13 21° 14° 62%
 14 19° 11° 61%	 15 21° 15° 53%	 16 13° 22° 63%
 17 22° 16° 52%	 18 22° 12° 61%	 19 19° 12° 40%
 20 19° 12° 15%	 21 18° 8° 52%	 22 17° 7° 53%
 23 17° 7° 70%	 24 17° 14° 58%	 25 17° 12° 52%
97 l. 26 17° 5° 70%	14'7 l. 27 14° 12° 93%	14 l. 28 14° 11° 77%
 29 14'2 l. 15° 13° 77%	37 l. 30 15° 10° 91%	0'7 31 16° 12° 93%

RESUM DEL MES DE DESEMBRE

	1988	1989
Temperatura màxima	19	22'5
Temperatura mínima	-0'5	2
Temperatura mitja	10'3	13'4
Pluja del mes	17'3	96'6
Pluja de l'any	433'1	735'7
Tempestes	3	1
Boires	1	1
Velocitat màx. del vent	80	80
Gelades	6	1
Dies de cel estirat	12	4
Dies de cel nuvolat	11	20
Dies de cel cobert	8	7

Servei Meteorològic
CA'N XESC

Viajes
ULTRAMILLOR S.A.
AGENCIA DE VIAJES GRUPO A TITULO 999

C/. Sol, 19 - Tel 58 57 20
CALA MILLOR (Mallorca)

JOIERIA FEMENIAS

LLISTES DE NOCES
OBJECTES DE REGAL

Carrer del Rector Pasqual, 8 * T. 569072

DEFUNCIONS

Na Catalina Riera Febrer, vídua, mor a Sant Llorenç el dia 29 de desembre a l'edat de 78 anys. Descansi en pau.

En Joan Sureda Alcover, vídu, mor el dia 8 de gener a Sant Llorenç. Tenia 87 anys. Al Cel el vegem.

Na Isabel Soler Tous, casada, mor també a Sant Llorenç el dia 21 de gener. Tenia 73 anys. Al Cel sia.

Na Isabel Soler Riera, casada, mor dia 22 a Sant Llorenç als 79 anys d'edat. Descansi en pau.

NAIXAMENTS

A Cala Millor, filla d'en Joan i na Maria Teresa, neix na Nerea Martínez Pérez el dia 3 de desembre. Salut!

El dia de Nadal neix a Sa Coma en Miquel Torrado Morales, fill d'en Miquel i na Manuela. Enhorabona!

N'Adrià Galmés Artigues, fill d'en Miquel i n'Antònia

neix a Son Carrió el darrer dia de l'any. Enhorabona.

Na Victòria Caldentey Llinares, filla de Joan i Margalida, neix a Sant Llorenç el dia 10 de gener. Salut!

NOCES

En Florencio Sánchez Pastor i na Maria del Carme Martínez Torres es casen a Son Carrió el dia 7 de gener. Enhorabona!

En Miquel Diaz Corrales i na Magdalena Roig Pascual es casaren a Sant Llorenç el dia 17 de gener. Salut!

Maria Galmés

Nota

Se fa sobre a ses dues dotzenes d'incondicionals que cada any celebren s'aniversari de Flor de Card amb un bon sopar -i a tots es que s'hi vulguin afegir, no en manca d'altra!-, que enguany el farem dia 17 de febrer, que cau en dissabte, per allò de no haver de frissar per haver d'anar a fer feina l'endemà.

Convendria que tots ets interessats ho fessin sobre a na Maria, que ha estat anomenada per entusiasta unanimitat Encarregada Perpètua de l'Organització de Sopars.

Enguany, a ses postres, hi haurà ball per celebrar sa posada de llarg de sa revista, que ja ha complit es 18 anys i té permís per anar a jeure tard amb so que vulgui. Na Maria, no. Sa revista.

GOYA CINEMA MANACOR	GOYA CINEMA MANACOR	GOYA CINEMA MANACOR	GOYA CINEMA MANACOR	GOYA CINEMA MANACOR
Padre Andrés Fernández, 22 PRESENTA EL AVANCE PELICULAS MES FEBRERO-90 Tel. 55 04 11				
FEBRERO 2-3-4-5 ENCERRADO	FEBRERO 9-10-11-12 CAZAFANTASMAS II	FEBRERO 16-17-18-19 KAMIKAZE DETROIT	FEBRERO 23-24-25-26 SOCIOS Y SABUESOS	
MATINALES	3-4 FEBRERO LA PRINCESA PROMETIDA	10-11 FEBRERO CAZAFANTASMAS II	17-18 FEBRERO LOS OSOS AMOROSOS	24-25 FEBRERO ALADINO
CINEFILOS	1 FEBRERO KANSAS	7-8 FEBRERO NO DESPERTAR UN POLICIA QUE DUERME	14-15 FEBRERO HANUSSEN EL ADIVINO	22 FEBRERO EL CUARTO PROTOCOLO
CINE ESPAÑOL	6 FEBRERO BIBA LA BANDA	17 FEBRERO PASODOBLE	20-21 FEBRERO SANGRE Y ARENA	27-28 FEBRERO 1 MARZO LAS COSAS DEL QUERER

CENTENARI

Per l'abril de 1992, a més del 5è Centenari del descobriment d'Amèrica i de la Unitat d'Espanya, de les Olimpíades i de l'entrada en vigor de l'Acta Unica Europea, farà 100 anys que es constituí l'Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar, després d'unes llargues i enfarragoses negociacions amb el de Manacor, al qual pertanyia.

Per commemorar l'esdeveniment n'Antoni Riera Melis i el que signa aquesta nota consideraren que podria es-

ser interessant organitzar un cicle de conferències per analitzar amb una certa profunditat l'evolució del municipi durant aquests darrers 100 anys. Posteriorment es recollirien els textos en un llibre que estaria a l'abast del públic per les festes de Sant Llorenç de l'any de l'a aniversari.

Els temes a tractar serien els que segueixen, amb les inevitables modificacions que introduïrien els encarregats de dur-les a terme:

- 1.- La lluita per la segregació de Manacor.
- 2.- La geografia.
- 3.- La demografia.
- 4.- L'economia.
- 5.- La societat.
- 6.- La cultura escrita.
- 7.- L'ensenyament.
- 8.- La cultura popular.
- 9.- L'evolució urbanística
- 10.- L'evolució institucional.
11. Perspectives de futur.

Els treballs, sempre que fos possible, s'haurien d'en carregar a professionals més o manco

lligats amb Sant Llorenç. La coordinació científica correria a càrrec de n'Antoni Riera i de la coordinació tècnica en seria responsable en Josep Cortès.

El projecte va esser oferit a l'Ajuntament de Sant Llorenç a darreries de l'any passat, per tal que se l'estudiàs i el discutís en una sessió plenària, ja que es considerà adient donar-li un caire oficial.

S'espera que dins pocs dies hagin donat una resposta positiva i que el projecte pugui començar a caminar.

Josep Cortès

Campanya de Normalització Lingüística

Els Presidents del Govern de les Illes Balears, del Consell Insular de Mallorca, del Consell Insular de Menorca i del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i el Batle de Palma

COMUNIQUEM a tots els ciutadans que el dia 18 d'octubre de 1989 firmaren un Acord Institucional pel qual es comprometen a intensificar els seus esforços, dins les respectives institucions, per donar compliment total a les disposicions de la Llei de Normalització Lingüística, a coordinar les seves accions en una **Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears** i a fer una crida conjunta a la participació dels Ajuntaments de les Illes Balears que vulguin adherir-s'hi.

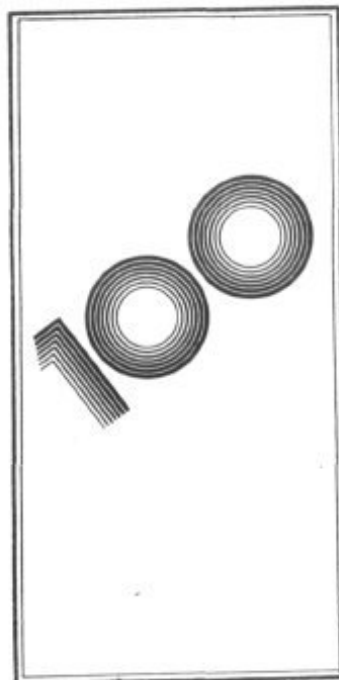
En virtut d'aquest acord,

CONVOQUEM els ajuntaments, els partits polítics, els sindicats, les institucions cíviques i culturals, els mitjans de comunicació i el conjunt dels ciutadans, a fer tots plegats un esforç per donar impuls al recobrament de la llengua pròpia de les Illes Balears com a instrument normal de comunicació de la seva societat.

VOLEM il·lusionar el conjunt de la societat balear en un projecte col·lectiu encaminat a aconseguir la plena normalització lingüística de la nostra Comunitat, en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tots.

DEMANEN el suport i la col·laboració de tots a la **Campanya de Normalització Lingüística** que es durà a terme amb el patrocini conjunt de totes les Institucions.

Adreça provisional: Obra Cultural Balear, C/ Impremta, 1
Tels. 72 32 99 - 71 48 57 Fax: 71 93 85 07001 Palma de Mallorca

EN FEBRERO LE BRINDAMOS LA MEJOR OPORTUNIDAD PARA ADQUIRIR SU

ALFA 33 1.5 TI
 ALFA 33 1.5 BLUE LINE
 ALFA 33 1.7 IE
 ALFA 33 1.7 QV
 ALFA 33 1.7 SPORT WAGON

ANTES	AHORA
1.641.000	1.486.000
1.665.000	1.516.000
1.805.000	1.646.000
1.886.000	1.686.000
1.999.000	1.706.000

I.V.A. Incluido

FINANCIACION: 10% ENTRADA Y HASTA 5 AÑOS

Visítenos !!

MOTRESA

Concesionario Oficial
 Polígono Industrial Manacor
 Teléfonos:
 Ventas: 55 53 51
 Taller y recambios: 55 50 12

Comercial
ES PUIG
 Instal·lacions Sanitaries

Carrer Nou, 37 07530 SANT LLORENÇ (Mallorca)

- VOLEM:
- Un parc
 - Un porxo a l'aturada del bus
 - Que arreglin Es Pou Vell
 - Les Normes Subsidiaries
 - Que canalitzin les aigües
 - Arbres
 - Que la Casa de Cultura marxi

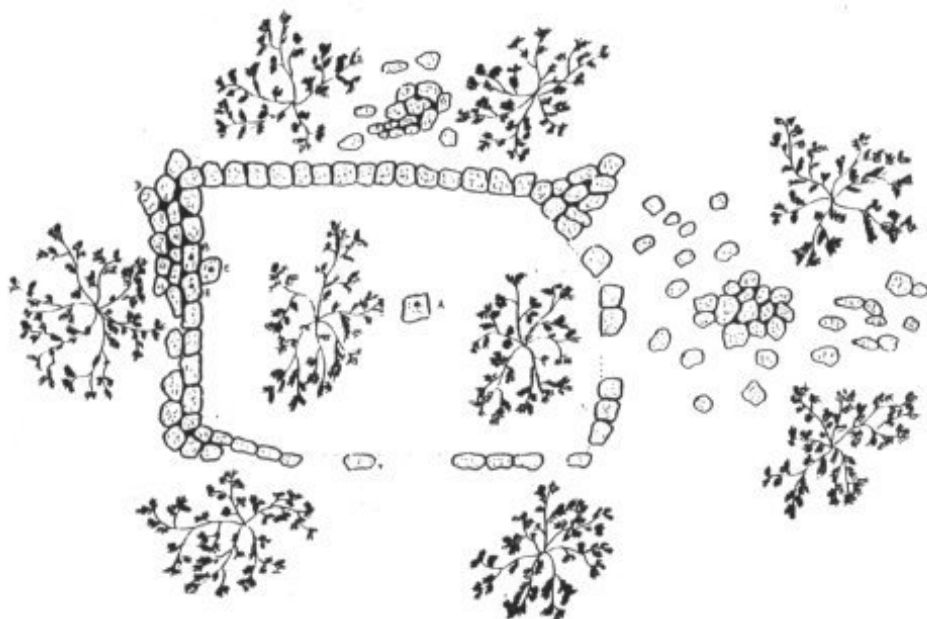
RECUERDE
EN

PORTO CRISTO

RESTAURANTE - PIZZERIA SALVADOR

CON AUTÉNTICO HORNO DE LEÑA

Tel. 82 14 42

E 1:100

Na Gatera IV

Planta XII-19

ATA

NA GATERA (IV)

M.G.I.M. 30-8-d
I.M.P.P. 02-p-1221.
INV. 22
P.C. 17

Situació. - Dins l'anomenada possessió de Sa Torrenova es troba un conjunt de ruïnes prehistòriques situades a una porció de terreny que es coneix amb el nom de Ses Cases Noves. Tot aquest gran conjunt està situat al llevant del poble de Son Carrió

Accés. - L'accés no presenta cap dificultat. Si agafam la carretera que va de Porto cristo a Cala Millor, a uns 200 m abans d'arribar a l'autosafari, a mà esquerra trobam una camada que és molt recta i amb el camí en bon estat. Doncs per aquest camí després d'un centenar de metres, a mà esquerra, ja veu-

rem els monuments de Na Gatera.

Descripció. - El monument batiat per nosaltres amb el número IV és molt interessant per la quantitat d'incògnites que presenta. En primer lloc farem una descripció d'aquesta construcció: es tracta d'una sola forma rectangular en mal estat de conservació i situada gairebé en el mig del poblat. Les mides són les següents: la cara que mira al nord té una llargària de 9 m, aproximadament, però no és ben recta sinó que hi ha una 3'5 m que sofreixen una desviació mínima cap a l'altre mur, o sia, el que mira a l'est. Això queda perfectament dibuixat damunt la planimetria. El mur de la cara est fa devers 7 m i el de la sud vevers 8, més una petita desviació d'un 2'5 m cap a la cara del ponent.

La part que mira al ponent té 6'5 m, però cal dir que les medicions no són del tot exactes perquè el monument es troba ple d'ullastres i mates, cosa que dificulta moltíssim una medició precisa. Per aconseguir treure una planimetria sense cap error caldria fer una deforestació de tot el conjunt del poblat de Na Gatera. Si mai es dugués a terme l'esmentada deforestació caldria una revisió de les planimetries d'aquest conjunt.

Malgrat tota la zona nord i la part de l'oest són les que es troben en més bon estat, conservant els murs i fins i tot fent una altària de 1 m i un altre d'amplària aquests estan fets de blocs molt regulars i de mijan tany, perfectament encaixats, en contraposició de les altres zones d'aquesta sala, que es troben en molt mal estat, conservant només part

4 cm en el mig. Aquest està assenyalat damunt la planimetria amb la lletra A. Cal afegir que aquests forats no traspassen del tot el bloc, sinó que només arriben fins a la meitat.

Aquí començam a formular-nos les preguntes: Per a què servien aquests blocs? Foren elements de la construcció de la sala, o bé formaren part d'altres coses que avui han desaparegut?

Avui per avui només tenim com a respostes suposicions que no escriurem perquè només són això, suposicions. Esperarem i estudiarem més aquests blocs abans de donar una resposta més concreta.

El mateix passa amb aquesta sala. Per a què servia? Era per a guardar-hi bestiar? Formava part de qualque conjunt santual? Era el lloc de reunió dels membres que formaven el consell del poblat? També aquí només podríem parlar de teories que tal vegada serien precises, per tant tornarem repetir el d'abans, és a dir, la seguirem estudiant per poder-ne extreure el secret de la gran sala de Na Gatera.

Cal dir que la majoria d'aquestes incògnites quedaran aclarides el dia que es pugui dur a terme una excavació en aquest poblat.

gueren per cap costat, però, com he dit abans, és molt difícil trobar res degut a la quantitat de vegetació que hi ha dins el monument.

Dedicatòria.- Ara que vénen les festes del Natalis Invicti, vull dedicar aquest estudi de Na Gatera IV a en "Tito", homònim de Titus Livius.

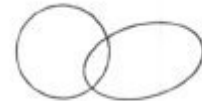
Perquè així com l'història clàssica va aprendre i va escriure sobre els foners, tu puguis un dia aprendre i estimar aquests monuments, que avui encara criden als quatre vents que ells són l'obra gegantina d'uns homes que anant nus a l'estiu i tapats amb pells a l'hivern foren capaços de gravar el seu nom dins el món púnic i romà pel seu gran maneig de la fona.

Doncs tu, descendent i hereu d'ells, agafa aquesta fona simbòlica, puja dalt del talaiot i proclama als quatre vents que lluitaràs per gravar també el teu nom dins el nostre món, i no dubtis que tots els déus, fets i de més estaran amb tu i et protegiran i vetllaran, foneret.

Alfred F. Arnau

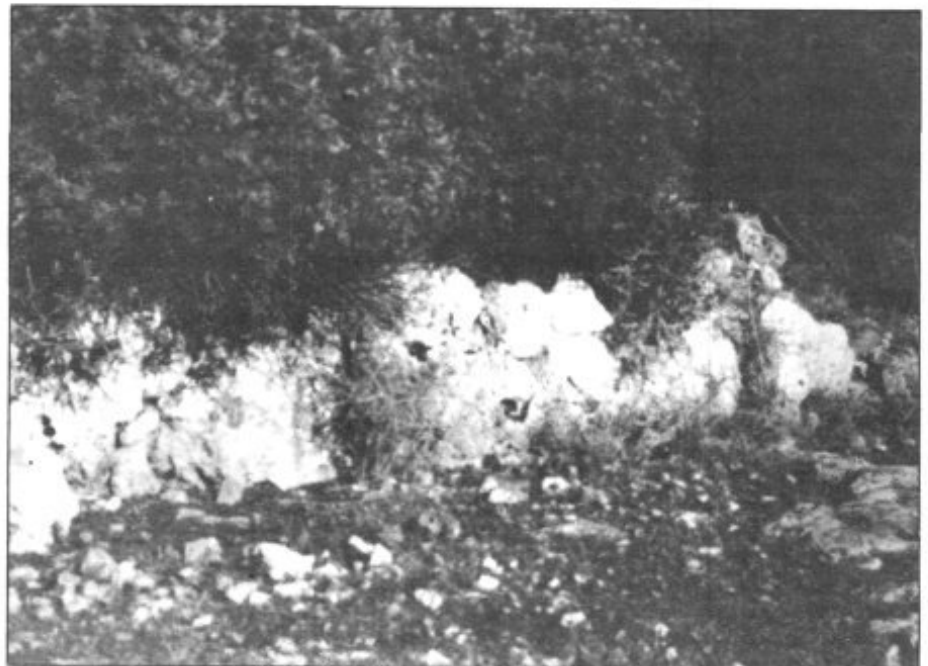
Fotos: **Xisco Galmés**

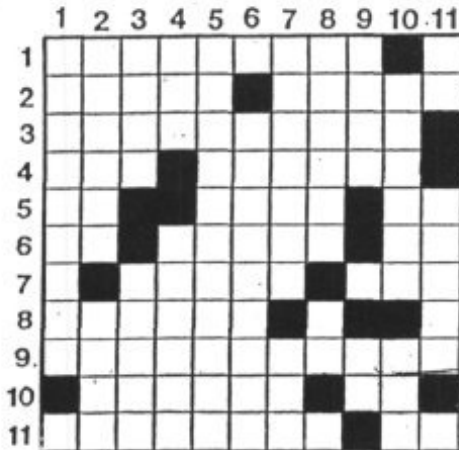
Les troballes.- No compare

dels murs, però cal dir que les zones on no es troben blocs es poden apreciar encara part dels seus fonaments.

Adossat a aquesta construcció i a la banda del ponent hi ha un talaiot de planta rodona, marcada amb la lletra D damunt la planimetria. Una de les incògnites d'aquesta sala són uns blocs de gran tamany perfectament treballats i de formes quadrangulars amb un forat de 4 cm de diàmetre al mig. Alguns fan 60 per 120 cm i tres es troben situats a la zona del ponent de la construcció, o sia, a la part on també està adossat el talaiot. Aquests blocs damunt la planimetria estan assenyalats amb les lletres B-C-E. Per una altra banda, gairebé en el mig del monument hi trobam un altre bloc que fa les mateixes mides que els altres, i naturalment també té un forat de

MOTS CREUATS

Horitzontals.- 1. El que fan els desodorants en el moment més inoportú. Tercera part del cos. 2. N'hi ha un ben davant l'església de Manacor. Brolla quan plou molt a la banda de Campanet. 3. Dona encarregada de fer solcs per foravila. 4. Tecla funcional dels ordenadors. Posar el to escaient i just en els instruments musicals. 5. Gregal. Peça casolana de vestir. Nota musical corresponent a la lletra D a la nomenclatura anglesa. 6. La teva està capgirada. Nom d'una secre-

tària de l'Ajuntament de Sant Llorenç. La meva també hi està, capgirada. 7. Consonant vibrant i mala d'aprendre. Xop. En aquest precís moment. 8. El món ho fa a son indret. 1000. Tramuntana. 9. Persona carregada de duros. 10. Fet d'escapar les branques dels arbres per tal que vagin més bons. N'hi ha de menjar, de trinca i de comptar. 11. Es diu d'aquella que li agrada començar les menjades amb un determinat tubèrcul. Nota musical.

Verticals.- 1. Eliminar les rugositats d'un objecte. En els dos següents, un cap descendent. 2. Un ball que no fa la mida. Matèria fibrosa que subjecta els grans del raïm. 3. Provist d'ales. Cap o capa grossa. 4. Vaixell. Aquesta plana n'està plena, en singular. 5. Qualitat d'allò que no hi

ha manera de que es faci malbé. 6. Ponent. Bravejar d'una manera desmesurada. 7. Nuesa. Cinquanta. Símbol del radi. 8. Enfonsar. Cantant italiana on hi treballa en Gerardo Iglesias. 9. Que surt de lo corrent, un poc maniàtica. La primera. Llebeig. 10. Contar contes. Tela lleugera i subtil, matèria prima dels vel·ls. 11. Mig excrement. Desprendre's dels cossos les substàncies volàtils. Símbol dels anarquistes.

Solucions.- 1. Abandonar. C. 2. Palau. Ufana. 3. Llauradora. 4. Alf. A finir. 5. Ne. Bata. Re. 6. At. Pilar. Am. 7. R. C. Alat. Ara. 8. Rarig. M. N. 9. Capitalista. 10. Podar. Nou. 11. Patatera La.

Verticals.- 1. Aplanar C. P. 2. Ballet. Rapa. A lat. Capot. 4. Nau. Parida. 5. Durabilitat. 6. O Afalagare. 7. Nuditat. L R. 8. Afonar. Mina. 9. Rara. A. So. 10. Narrar. Tul. 11. Ca. Emanar. A.

Maria Galmés

BROU DE LLETRES

P A N D E R E T A N L S X N I Y N C
 S B H I K X Z R O M R R C A D A G A
 O C G J I O R A P E A C N B I T H S
 N F D R J A A N R P U R F L E U J C
 A E S N T D I E T A N C A K M A R A
 L T A I E A N S A R A T I C O L A V
 L B U E S T O L O G N A E N A F T E
 R G T O R G U E D E L S I U R A M L
 A R E S A P A I A I R R U D N A B L

Feis els comptes que volgueu, però no us moureu d'aquí fins que hàgiu trobat els noms de deu instruments musicals, i no us penseu que hi hagi cap piano. Si no sou capaços de trobar-los, vet-aquí les solucions pandereta, maraca, flauta, sonall, citara, banjo, bandúrria, guitarra orgue i cascavell.

MIMOSSES

L'altre dia de pagès, després de la pertinent consulta al Parenòstic per tal de saber si era la lluna pertinent, vaig anar a veure un planterista de Manacor per veure si em podia arrambar una partida d'arbres d'ombra, car a l'estiu el sol pica i un ombra espessa s'agraeix. No sé si eren ganes de vendre o altres qüestions, però cert és que aquell home em digué que no s'empatxaven de llunes, que ells als arbres els sembraven de dia i no de nit.

Mentre mercadejàvem em va oferir una mimosa ben plantosa, i jas! tal com si la molla del pensament s'haguera disparat, em va venir a la memòria l'eixida de les mimoses de la Plaça de l'Ajuntament.

El Club Card duia marxa, per tant devia ésser devers l'any 73 o 74 i...un dia les mimoses van desaparèixer.

Tal com tocava, els jovesells del Club demanàrem explicacions, més o menys ofi-

cial, del perquè tal atemptat ecològic per part del poder. Don Paco, llavors un dels pocs "dons" de la vila i secretari de l'Ajuntament, ens va intentar explicar que n'hi havia, sobretot una, que anava molt magra, i els al.lots, a més a més, adesiara li tomaven branques i que això no estava bé... Res que s'havia decidit passar sense mimoses a la plaça.

Davant les al.legacions que li férem, i veient que el to s'anava engrescant optà per la drecera i ens confirmà que les havien arrabassades perquè sí, perquè els

havia vingut de gust.

No falta dir que nosaltres ens escandalitzàrem "de l'abús d'autoritat" ni tampoc que havíem acabat la paciència a don Paco.

Certament si hom mira la fotografia se n'adona que n'hi havia unes quantes que no anaven gaire bones i que aiximateix era ver que se'n preocupaven, almanco, de posar-hi una collera de fusta que les protegís de les cumbres (i dels al.lots potser)

La imatge de la plaça amb els arbres dels nombrosos ramls de flors grogues i oloroses pertany al Sant Llorenç d'ahir, tal com el cadafal i l'empedrat de l'esquerra.

A poc a poc la fesomia del poble va canviant, desapareixen arbres; cases, indrets, persones i n'apareixen de nous o refets.

Es lògic i així ha d'ésser De fet ja ho va dir Heràclit: "l'únic permanent és el canvi".

Guillem Pont

